

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

D E C I Z I E

cu privire la respingerea recursului declarat de Dmitrii Shcherbakov,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Dmitrii Shcherbakov împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția azil și apatridie cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva încheierii din 25 februarie 2026 a Curții de Apel Centru

(Dosarul nr. 3r-120/26
NR. PIGD 2-24094245-01-3r-05052026)

Nedepunerea motivării apelului în termenul stabilit la art. 232 alin.(2) din Codul administrativ. Temeiurile inadmisibilității apelului

Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, jud. V. Holban,
Curtea de Apel Centru, jud. V. Sîrbu, L. Bagrin, A. Cașcaval,

24 iunie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de Dmitrii Shcherbakov

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 21 august 2024, Dmitrii Shcherbakov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția azil și apatridie, solicitând:

- Anularea deciziei nr. 4104/24/DAA din 19 iulie 2024 cu privire la respingerea cererii de azil;
- Obligarea Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția azil și apatridie să emită actul administrativ favorabil prin care să admită cererea de azil depusă de Dmitrii Shcherbakov.

2. Prin hotărârea din 20 octombrie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a respins acțiunea în contencios administrativ înaintată de Dmitrii Shcherbakov împotriva Inspectoratului General pentru Migrație.

3. La 14 noiembrie 2025, avocatul Pavel Grițco în interesele lui Dmitrii Shcherbakov a depus cerere de apel nemotivat împotriva hotărârea din 20 octombrie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând: admiterea apelului, casarea hotărârii, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă.

4. La 18 decembrie 2025, avocatul Pavel Grițco în interesele lui Dmitrii Shcherbakov a depus cerere de apel motivat.

5. Prin încheierea din 25 februarie 2026 a Curții de Apel Centru, apelul declarat de Dmitrii Shcherbakov împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 20 octombrie 2025, s-a declarat inadmisibil, pe motiv că motivarea apelului nu a fost depusă în termenul legal prevăzut la art. 232 alin. (2) Codul administrativ.

6. La 17 martie 2026, Dmitrii Shcherbakov a depus cerere de recurs (ulterior concretizată prin cererile din 23 martie 2026 și 14 aprilie 2026) împotriva încheierii din 25 februarie 2026 a Curții de Apel Centru, solicitând casarea încheierii cu remiterea cauzei în instanța de apel spre reexaminare.

7. În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel a aplicat un formalism excesiv la declararea apelului inadmisibil, din acest motiv, încheierea de inadmisibilitate este nelegală și urmează a fi casată.

8. Subliniază că, circumstanțele precum neprezentarea scrisorii SIS, neeliberarea copiilor proceselor-verbale și a înregistrărilor audio, accesul limitat la materialele dosarului și lipsa traducerilor, demonstrează faptul că a fost lipsit în mod obiectiv de posibilitatea reală și efectivă de a pregăti în termen o motivare completă a apelului.

9. Mai notează că, statul nu a asigurat recurentului garanții procedurale compensatorii reale și asistență juridică efectivă în momentul critic. Apărarea a fost exercitată de avocatul Pavel Grițco, care l-a asigurat în mod repetat că toate acțiunile procesuale au fost efectuate la timp.

10. Totodată, invocă că nu a renunțat la dreptul său de apel, dimpotrivă, în perioada 27 noiembrie 2025 – 30 decembrie 2025 a depus la Curtea de Apel Centru un șir de cereri, notificări și informări procesuale, privind semnalarea existenței unui blocaj procedural obiectiv care împiedica prezentarea motivelor apelului. Prin cererile depuse a indicat expres lipsa accesului la materialele dosarului, la procesele-verbale și la înregistrările audio, imposibilitatea pregătirii unei motivări a apelului fără traducere și fără materiale, iar faptul trimiterii unui PDF prin e-mail nu reprezintă o comunicare corespunzătoare și efectivă a hotărârii. Aceste cereri au fost semne procesuale directe că se afla într-o situație în care nu putea exercita dreptul la apel. Totodată, nu au fost înlăturate obstacolele procedurale care împiedicau în mod obiectiv pregătirea motivării apelului.

11. De asemenea indică că, instanța de apel nu a cercetat dacă recurentul a putut afla în timp util că motivarea cererii de apel nu a fost depusă. Instanța era obligată să evalueze nu doar respectarea formală a termenelor, ci și existența circumstanțelor obiective care au influențat posibilitatea reală a părții de a se orienta în situația procesuală. În schimb, instanța s-a limitat la constatarea lipsei cererii de repunere în termen, fără a-și pune întrebarea dacă putea oare recurentul să știe în mod obiectiv despre necesitatea unei astfel de cereri.

12. Relevă că, încheierea din 25 februarie 2026 se întemeiază pe o singură premisă faptică și anume că la 17 noiembrie 2025 recurentului i-a fost comunicată hotărârea motivată, de la care a început să curgă termenul de 30 de zile prevăzut de art. 232 alin. (2) Cod administrativ. Totodată, fișierul transmis prin e-mail la 17 noiembrie 2025 conținea exclusiv dispozitivul hotărârii, fără partea motivată. Hotărârea motivată completă figurează pe portalul instanțelor cu data publicării 18 noiembrie 2025, ulterior transmiterii prin e-mail.

13. Prin urmare, premisa faptică pe care instanța de apel și-a întemeiat calculul termenului nu a fost verificată în raport cu conținutul real al documentului comunicat la 17 noiembrie 2025.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

14. Art. 241 alin. (1) din Codul administrativ prevede următoarele:

„Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi.”

15. Art. 242 din Codul administrativ relevă că:

„Recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic”

16. Art. 191 alin. (5) lit. b) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție soluționează cererile de recurs împotriva hotărârilor, a deciziilor și a încheierilor curților de apel.”

17. Art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ prevede că:

„Examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.”

18. Art. 236 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrative prevede că:

„Instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Apelul se declară inadmisibil în special când motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2).”

19. Art. 232 alin. (2) din Codul administrative prevede că:

„Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată.”

20. Art. 24 din Codul administrativ prevede că:

„Participantii la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.

Participantul care își exercită drepturile procesuale în mod abuziv și nu își îndeplinește obligațiile procesuale cu bună-credință răspunde potrivit legii pentru prejudiciile materiale și morale cauzate.”

21. Art. 96 alin.(1) din Codul administrativ:

„Notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.”

22. Art. 97 alin. (1) și (3) lit. d) din Codul administrativ:

„Notificarea este comunicarea, dispusă de autoritatea publică, a unui înscris în forma stabilită de prezentul cod.

Autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare:

d) notificare prin poștă electronică sau prin mijloace electronice de comunicație dedicate.”

23. Art. 110¹ alin. (1) din Codul administrativ:

„Notificarea prin poșta electronică la adresa electronică a persoanei care urmează a fi notificată se efectuează prin transmiterea înscrisului de notificat în formă de document electronic, cu aplicarea semnăturii electronice de persoana responsabilă din cadrul autorității publice. Notificarea prin poșta electronică se efectuează dacă adresa poștală a fost indicată prealabil de persoana notificată. Notificarea prin poșta electronică este echivalentă cu notificarea de substituție prin introducerea în cutia poștală.”

24. Art. 22 alin. (1), (3), (4) lit.c) și alin. (5) al Codului civil:

„Se consideră notificare comunicarea unui act juridic sau a unei informații într-un scop juridic.

Notificarea produce efecte din momentul când ajunge la destinatar, cu excepția cazului în care aceasta prevede un efect întârziat.

Notificarea se consideră ajunsă la destinatar:

c) în cazul unei notificări transmise prin poșta electronică sau prin alt mijloc de comunicare individuală, când poate fi accesată de către destinatar; sau

Notificarea se consideră că a ajuns la destinatar după îndeplinirea uneia dintre cerințele prevăzute la alin. (4), oricare dintre acestea este îndeplinită mai întâi”

25. Art. 48 alin. (1) și (2) al Legii nr. 124 din 19 mai 2022 privind identificarea electronică și serviciile de încredere:

„Dacă semnatarul sau creatorul sigiliului electronic și destinatarul documentului electronic nu au convenit altfel, moment al expedierii documentului electronic se consideră momentul intrării acestuia în sistemul informațional care nu este controlat de către semnatar sau creatorul sigiliului electronic ori de către intermediarul în circulația electronică a documentelor care expediază documentul electronic în numele semnatarului sau al creatorului sigiliului electronic.

Dacă semnatarul sau creatorul sigiliului electronic și destinatarul documentului electronic nu au convenit altfel, momentul recepționării documentului electronic se consideră momentul intrării acestuia în sistemul informațional indicat de destinatar. În cazul în care destinatarul documentului electronic nu a indicat sistemul informațional respectiv, documentul electronic se consideră recepționat din momentul intrării acestuia în sistemul informațional al destinatarului, iar în cazul în care destinatarul nu dispune de un asemenea sistem - din momentul extragerii de către destinatar a documentului electronic din sistemul informațional prin care a fost transmis.”

26. Art. 63, alin. (1) din Codul administrativ reglementează că:

„Calcularea termenelor în procedura administrativă se efectuează în conformitate cu prevederile art.383–390 din Codul civil.”

27. Art. 385 alin. (1) din Codul civil prescrie că:

„Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, atunci ziua survenirii evenimentului sau momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

28. Cu referire la termenul de depunere a recursului se reține că, Curtea de Apel Chișinău a adoptat încheierea contestată la 25 februarie 2026, fiind

notificată recurentului la data de 14 aprilie 2026, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f. d. 233).

29. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că, Dmitrii Shcherbakov s-a conformat prevederilor legale și a respectat termenul instituit de legiuitor la articolul 242 din Codul administrativ, pentru demararea căii de atac în ordine de recurs.

30. Studiind materialele dosarului, precum și argumentele recurentului invocate în cererea de recurs, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins din următoarele motive.

31. Din materialele cauzei rezultă că, prin hotărârea din 20 octombrie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a respins acțiunea în contencios administrativ înaintată de Dmitrii Shcherbakov împotriva Inspectoratului General pentru Migrație.

32. La 14 noiembrie 2025, avocatul Pavel Grițco în interesele lui Dmitrii Shcherbakov a depus cerere de apel nemotivat împotriva hotărârea din 20 octombrie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând: admiterea apelului, casarea hotărârii, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă.

33. La 18 decembrie 2025, avocatul Pavel Grițco în interesele lui Dmitrii Shcherbakov a depus cerere de apel motivat.

34. Prin încheierea din 25 februarie 2026 a Curții de Apel Centru, apelul declarat de Dmitrii Shcherbakov împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 20 octombrie 2025, s-a declarat inadmisibil, pe motiv că motivarea apelului nu a fost depusă în termenul legal prevăzut la art. 232 alin. (2) Codul administrativ.

35. Efectuând controlul judiciar al încheierii din 25 februarie 2026 a Curții de Apel Centru, instanța de recurs constată că aceasta a fost emisă în concordanță cu normele de drept procedural, ori în corespundere cu art. 236, alin. (2), lit. e) din Codul administrativ apelul se declară inadmisibil în special când motivarea apelului nu a fost depusă în termenul stabilit la art. 232, alin.(2) din Codul administrativ.

36. Articolul 232, alin. (2) din Codul administrativ prevede expres că motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate.

37. În acest context completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că importanța termenelor procedurale este dictată de faptul că ele determină regimul temporar optimal pentru realizarea justiției, pe de o parte, mobilizează cercetarea cauzei, pe de altă parte contracarează urgentarea nejustificată a realizării drepturilor și obligațiilor procesuale, reprezentând instrumentul prevenirii uzării de către participanții la proces cu rea-credință

de drepturile lor procedurale. Prin urmare, neexecutarea dispozițiilor normelor de drept material determină aplicarea sancțiunilor procedurale, cu survenirea efectelor negative.

38. Instanța de recurs menționează că termenul de procedură instituit de legiuitor este prevăzut de o normă imperativă și trebuie executat întocmai. Astfel, art. 232, alin. (2) din Codul administrativ stipulează că începutul curgerii termenului de depunere a apelului motivat este determinat doar de un singur eveniment – de la data notificării hotărârii motivate.

39. Din materialele dosarului rezultă că instanța de fond la 17 noiembrie 2025 a expediat hotărârea motivată apelantului Dmitrii Shcherbakov la adresa electronică ([XXXX](#)) (f. d. 42).

40. Adresa respectivă a fost utilizată constat de Dmitrii Shcherbakov pe parcursul examinării cauzei în fond, prin urmare, instanța a considerat că recurentul și-a dat consimțământul la expedierea actelor de procedură de către instanțele de judecată, prin intermediul poștei electronice reținute în materialele dosarului.

41. În acest context, este de menționat că în corespundere cu prevederile art. 223 din Codul administrativ, hotărârile și alte acte de dispoziție, prin care se stabilesc termene, precum și numirea ședințelor și citațiile se notifică participanților la proces conform art. 96-114.

42. Sub acest, aspect, instanța de recurs precizează că art. 96 alin. (1) din Codul administrativ, reglementează modalitatea de comunicare a actelor judecătorești prin mijloace electronice. Pentru aplicarea acestor norme de drept procedural, este necesar ca acest mijloc să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui. Așadar, confirmarea expedierii și recepționării documentului către partea interesată se atestă prin extrasul eliberat de către operatorul poștei electronice. În mod special, înscrisul dat conține: datele de identificare a poștei electronice a expeditorului și a destinatarului; data calendaristică, anul, ora expedierii, precum și atașamentul cu actul judecătoresc. Cu titlu de excepție, în caz de eroare tehnică sau neexpediere a actului pe poșta electronică, extrasul pre-citat va cuprinde informații cu privire aceste inexactități. Cu alte cuvinte, expeditorul va primi un mesaj separat de la „Mail delivery system” sau extrasul dedus analizei va cuprinde mesajul de la „Mail delivery system” conform căruia operatorul poștal va explica cauzele care au stat la baza returnării mesajului către expeditor. De regulă, acesta este informat că transmiterea mesajului nu a fost posibilă, deoarece adresa nu a fost găsită sau ea nu poate primi e-mailuri.

43. Prin urmare, luând în considerare lipsa acestor mențiuni, extrasul atașat la materialele cauzei de către instanței de fond demonstrează incontestabil că hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 20 octombrie 2025 a fost notificată recurentului, la data de 17 noiembrie 2025, prin intermediul poștei electronice a acestuia și se încadrează în rigorile art. 96 alin. (1) din Codul administrativ.

44. Astfel, coroborând prevederile art. 63, alin. (1) din Codul administrativ cu art. 385 alin. (1) din Codul civil se constată că, în condițiile speței începutul curgerii termenului de depunere a apelului motivat este ziua imediat următoare datei calendaristice notificării hotărârii motivate, adică ziua de 18 noiembrie 2025, iar ultima zi fiind data de 17 decembrie 2026.

45. Prin urmare ținând cont de circumstanțele faptice reținute și prevederile legale citate supra, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că Dmitrii Shcherbakov, nu a depus apelul în termenul prevăzut de art. 232 alin. (2) Cod administrativ, acesta fiind depus la data de 18 decembrie 2026, în afara termenului.

46. Este în afara oricărui dubiu că recurentul nu a prezentat apelul motivat în termenul legal prevăzut la art. 232, alin. (2) din Codul administrativ, deși, a dispus de timp suficient și rezonabil pentru a face uz de acest drept procedural și a prezenta apelul motivat în interiorul termenului legal.

47. În urma celor constatate completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că neexercitarea oricărei căi de atac și neîndeplinirea oricărui alt act de procedură în modul expres prevăzut și în termenul legal atrage decăderea din drept, afară de cazul când legea dispune altfel sau când partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința ei să efectueze acțiunea în termen.

48. În corespundere cu prevederile art. 24, alin. (1) din Codul administrativ, Dmitrii Shcherbakov urma să îndeplinească obligațiile cu bună-credință. Buna-credință prezumă că partea este obligată să respecte termenul prevăzut de lege, ori termenul de depunere a apelului motivat este imperativ, absolut și peremptoriu, astfel că nerespectarea acestei condiții atrage după sine decăderea părții din dreptul de a mai exercita această cale de atac. Prin urmare, nerespectarea termenului de depunere a apelului motivat se datorează în exclusivitate comportamentului pasiv al apelantului, care trebuia să dea dovadă de responsabilitate și atitudine activă, folosindu-se cu bună-credință de drepturile și obligațiile procedurale.

49. Astfel, prin prisma art. 24, alin. (1) din Codul administrativ, Dmitrii Shcherbakov, avea obligația prezumată de a manifesta diligență și să prezinte

apelul motivat în termen. Această acțiune procesuală era necesară pentru întreprinderea măsurilor de protejare a drepturilor de acces la instanță și declararea căii de atac (apelul), în caz contrar intervenind cu titlu de sancțiune procedurală, declararea apelului inadmisibil în temeiul art. 232, alin. (2) coroborat cu art. 236, alin. (2), lit. e) din Codul administrativ.

50. Cu privire la acest aspect Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat în cauza *Van Harn v. Germania* (nr.7557/03 din 11 septembrie 2007) că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție.

51. Astfel, soluția instanței de apel, de a declara apelul inadmisibil, este în concordanță cu prevederile art. 236, alin. (2), lit. e) din Codul administrativ, or termenul de depunere a apelului motivat este imperativ, iar prelungirea acestuia prin explicarea lacunelor apelului, ar încălca principiul securității raporturilor juridice.

52. Sub acest aspect completul de judecată notează că legiuitorul a instituit termenul imperativ pentru exercitarea căii de atac, asigurând astfel stabilitatea raporturilor juridice dintre părți și evitarea incertitudinii pentru o perioadă îndelungată de timp, în care apar, derulează și se modifică o complexitate de relații dintre părți sub egida unor norme de drept distincte. Deci, admiterea exercitării unei căi de atac efectuată necorespunzător și în afara termenului legal ar constitui o încălcare a principiului legalității și securității raporturilor juridice și respectiv, o soluție inadmisibilă în conjunctura ordinii de drept naționale.

53. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat în jurisprudența sa că reglementarea referitoare la formalitățile și termenele ce trebuie respectate pentru exercitarea unei căi de atac, urmărește să asigure o bună administrare a justiției și, în particular, să respecte principiul securității raporturilor juridice și că cei interesați trebuie să aibă posibilitatea de a se aștepta ca aceste reguli să fie aplicate. Or, aceste termene urmăresc mai multe scopuri importante, și anume să garanteze securitatea juridică fixând un termen pentru acțiuni, să pună pe eventualii pârâți la adăpost de plângeri introduse foarte târziu care ar fi, probabil, mai dificil de combătut, și să împiedice nedreptățile ce s-ar putea produce dacă tribunalele ar fi chemate să se pronunțe în legătură cu evenimente consumate cu mult timp în urmă, plecând de la elemente de probă cărora nu li s-ar mai putea acorda credit și care ar fi incomplete din cauza timpului scurs (cauza *Brumărescu v. România*, cauza *Marckx v. Belgia*).

54. Argumentele recurentului referitoare la imposibilitatea depunerii în termen a cererii de apel motivate, invocată prin lipsa traducerii hotărârii,

neeliberarea copiilor proceselor-verbale și a înregistrărilor audio ale ședințelor de judecată, precum și accesul limitat la materialele dosarului, urmează a fi respinse de Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ca fiind irelevante pentru examinarea prezentului recurs. Aceste susțineri nu vizează temeinicia motivelor de recurs și nu combat concluziile instanței de apel, ci reprezintă, în esență, motive care ar fi putut fundamenta o cerere de repunere în termen pentru depunerea motivării apelului. Iar, în lipsa unei asemenea cereri formulate în fața instanței de apel, respectivele argumente nu pot face obiectul analizei în cadrul prezentului recurs.

55. În lumina acestor circumstanțe, instanța de recurs ajunge la concluzia că instanța de apel întemeiat a declarat inadmisibil apelul depus de către Dmitrii Shcherbakov împotriva hotărârii din 20 octombrie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

56. Din aceste considerente, în conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge recursul declarat de Dmitrii Shcherbakov, împotriva încheierii din 25 februarie 2026 a Curții de Apel Centru.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă